

VALAHOL EURÓPÁBAN

MUSICAL

ZENE: DÉS LÁSZLÓ

SZÖVEG:

BÖHM GYÖRGY, HORVÁTH PÉTER,
KORCSMÁROS GYÖRGY, NEMES ISTVÁN

SZEREPLŐK:

Simon Péter
Hosszú
Suhanc /Éva/
Ficsúr
Kuksi
Szeplős
Csóró
Suttyó
Professzor
Pötyi
Egyenruhás
Tanító
Leventeoktató
Tróger
Sofőr
Paraszt
Ember
Férfi
Valaki
Másik

No.1. PROLÓG + KUKSI DALA

Kórus: Pincékben bújni, remegni,
Túlélni, bármit is enni,
Tűztől félni, ébren lenni.

Lesz víz, lesz kása ebédre,
Nyakláncom adtam el érte.
Főzni, mosni, élni végre.

Holnapra krumplit ígérek,
Egy jegyre két szemet mérnek.
Bújni, félni, fázni egyre,
Legalább ha reményünk lenne...
Nincs kenyér, hiába várunk,
Nincs már semmi és csak véletlen, hogy élünk még.

Estére fát beszerezni,
Egy tűznél megmelegedni,
Reggel tiszta inget venni.

Széttépett rongyait nézi,
Szól még, de senki sem érti,
Mindegy már, hogy nő, vagy férfi.

Elhullik mind, aki gyenge,
Nem számít már kegyelemre.
Bújni, félni, fázni egyre,
Legalább a reményünk lenne.
Nincs kenyér, hiába várom,
Nincs már semmi és csak véletlen, hogy nem haltunk meg még.

Kuksi: Odakint most szörnyek járnak,
Apa mondta, bújjak el.
Az a baj, hogy nőnek az árnyak,
Feketén, a falról néz a félelem.
Árnyék a félelem,
És elvinné ő az életem.
Hát mért nincs senki most velem?
Csak lenne reggel már!

A maci végre alszik szépen.
Biztos jókat álmodik.
Anyá, én már nagy vagyok, érzem,
Apa mondta: várni kell, de visszajön.
Azt mondta: visszajön
És akkor aztán majd lesz öröm!
A szomszéd lány is visszajön.
Csak lenne reggel már!

Nem szabad félni!
Nem szabad félni!
Nem szabad félni!
Nem szabad félni

1.kép
(JAVÍTÓINTÉZET)

Hosszú: Élek! Halljátok, kurvapecérek! /ordít/ Élek! /nézi a romot/ A francba! Kidőlt a fal!
Hé! Szeplős! Dagadt! /rohangál/ Hé! Hogy az anyátok... Hé! Mi az isten... (Ficsúr felnyög)

Hosszú: /kiszabadítja/ Élsz még? Szóljá' már!

Ficsúr: Bomba... /újra elájul/

Hosszú: A francba! Légnyomást kaptál! /pofozza/ Ficsúr, vagy hogy hívnak! Szóljá' má', te barom!

Ficsúr: /nagyot fújva magához tér/ Adj egy cigit!

Hosszú: Kidőlt a fal.

Ficsúr: Legalább egy csikket, na...

Hosszú: De nem érted? A fal.! Állj fel és kopjunk le innét!

Ficsúr: Mér'?

Hosszú: Mer' itt lönek ránk, baszd meg!

Ficsúr: Meztláb nem megyek! Kényes a lábam!

Hosszú: Fordulj fel! /indul, de Ficsúr megtámadja/

Ficsúr: A többiek?

Hosszú: Mind meghaltak.

Ficsúr: A Tetű is?

Hosszú: Az egész rohadt banda. Az ebédlő összedőlt. A hálók leégtek.

Ficsúr: Ebből sem lesz már újra Állami Javítóintézet. /észreveszi, hogy két láb kilátszik/

Hosszú: Ott a cipője!

Ficsúr: Engem nem etetsz meg.

Hosszú: Ott van a lábán. Megismerem! Ezzel szokott rúgni.

Ficsúr: /Elengedi Hosszút, és a cipőhöz megy/ A rohadt kápó! Hogy ez milyen nagy lábon élt. Hát csónakázok benne.

Hosszú: Gyere má' te marha!

Ficsúr: Nekem te nem parancsolgatsz! /fényesít/

Hosszú: Ha itt maradsz, elkapnak.

Ficsúr: Ki kapna el, ha egyszer meghaltak? Te mondtad az előbb...

Hosszú: Mocsodékok mindenütt vannak.

Ficsúr: Te! És én milyen egy mocsodék vagyok? /korzózik/ És még milyen leszek! Baró, mi?

Hosszú: Dögölj meg! Na, én meglépek, ha már megmaradtam. /indul/

Szeplős: /két cipőtlen lábát visszahúzza a törmelék alá/

Ficsúr: /észreveszi/ A francba! Ez mozog! Él a Tetű! /indulna Hosszú után/

Hosszú: /ijedten visszaroohan/

Szeplős: /kibújik a rom alól ócska, felnőtt nagykabátban, elkapja Ficsúr lábát, az elzuhan. Diadalmasan:/ A cipő az enyém!

Ficsúr: Na, majd mindjárt megrúglak... /utána rúg/

Szeplős: /Hosszúhoz menekül/ Hosszú! Hosszúkám! Mondd már meg ennek a szemétládának, hogy ez nem igazság. A cipőt én loptam le a Tetűről, amikor megmurdelt.

Hosszú: Szeplőském! Gyere csak! (legombolja róla a nagykabátot s felveszi)

Szeplős: Mit csinálsz?

Hosszú: Fázom! (Ficsúr vihog)

Szeplős: A morva életbe... /cigit vesz a szájába/

Ficsúr: / elveszi a cigit s Hosszúnak adja/ Szeplősök itt nem káromkodhatnak!

Szeplős: Az utolsó staubom...!

Hosszú: /megszívja a cigit, ami nincs meggyújtva/ Hm! Nem érződik rajta. /Lövés dörren, mind meglapulnak, de mert nincs folytatás, felállnak./ (ZENE INDUL)

No. 2. DAL A STAUBRÓL

Ficsúr: Apukám, az eleje a legjobb!
Akkor édes a dohány.
A csajom is egy spanglival ha megdob...
Szeplős: Nincs is nőd, itt ne dumálj!
Ficsúr: Volt egy csaj, az mindenkivel elment,
Szeplős: De csak téged szeretett.
Hosszú: A nők csak bajba keverik az embert!
Ficsúr, Szeplős: Tudok róla eleget. A staub!
Hosszú: Ó, passzold már nekem!
Ficsúr, Szeplős: Ó, passzold gyorsan!
Hosszú: Egy slukk is elég s már érzem, hogy létezem.
Ficsúr, Szeplős: Érzem, hogy jól vagy!
Hosszú: Ó, egy jó cigiért tiéd az életem.
Ficsúr, Szeplős: Élve, vagy holtan?
Hosszú: Ég a tüdőm, de mindig élvezem.
Ficsúr, Szeplős: Ó, minden jól van.
Hosszú: A csikket azért
Mind: Na, add nekem!

Hosszú: Egy trafik volt az első nagyobb buktánk.
Szeplős: Bárcsak lenne az enyém!
Hosszú: Felnyomtuk, de másnapra már tudták,
Szeplős: Be is varrtak, öcsikém!
Ficsúr: Néha, mikor végképp szar az élet,
Csak szívd a staubot és úgy kibírod.
Hosszú: A paklidat, ha ráfröccsen a véred,
Mind: Lenyúlja majd a haverod.
/: A staub! stb :/ (FORDUL A SZÍNPAD)

2. kép (TÉR A VÁROSBAN)

/Némajáték: A nyilasok embereket szednek össze. /

Szeplős: /Jön ficsúrral és Hosszúval/ Hosszúkám! Hova a bánatba megyünk?

Hosszú: Ki a városból.

Ficsúr: Én nem megyek vidékre! Az olyan snassz!

Szeplős: Ja! Falun nincs élet. És dohány sincsen.

Hosszú: Kussoltok! Hé! Te kölyök! (Kuksi nem mozdul) Gyere ide!

Ficsúr: Mit akarsz tőle?

Szeplős: Mit? Hát a sapkáját!

Hosszú: /Kuksinak:/ Mi van? Tán nem érted?

Ficsúr: Hagyjad! Süketnéma.

Hosszú: Mit csinálsz itt?

Kuksi: Félek.

Ficsúr: Hagyjuk a fenébe! (Hosszú vállára veszi Kuksit, lehozza)

Szeplős: Most minek ez, Hosszú?

Hosszú: Ha itt marad, kinyírják.

Szeplős: Ő dolga.

Hosszú: /leteszi maga elé Kuksit/ Én a Hosszú vagyok, érted? /Kuksi bólint/ És te? Hogy hívnak?

Kuksi: Kuksi.

Szeplős: Befosok! Hát ilyen név nincsen! /rohangál/

Kuksi: Kuksinak hívtak.

Ficsúr: Kicsodák, pipikém?

Kuksi: Meghaltak. /Kint sortüzek. Mind meglapulnak, majd:/

Hosszú: Menj haza, érted? Kotorj haza szépen! /Elindul, de Kuksi követi/ Nem utánam! Haza! /Megint elindul, de Kuksi megint követi/ Nem értesz magyarul? Haza!

Ficsúr: Beléd van zúgva, pedig én szebb vagyok.

Hosszú: /Kuksihoz/ Mit akarsz?

Szeplős: Vigyáz rád, hogy el ne vessez út közben.

Kuksi: Haza./átadja a sapkáját Hosszúnak/ Útközben.

Hosszú: A rohadt életbe! Csak azt ne képzeld, hogy az apád lettem. /visszaadja a sapkát/ Mellettem gyere Kuksi. Soha ne mögöttem. /Elindulnak mind. Leventecsapat vonul, énekelve. Szemben röhögve jönnek a fegyveresek az "utazók" csomagjaival. Hosszúék elbújnak/

No. 3. LEVENTEDAL

Útnak indul a bátor csapat,
Most az egysége szívből fakad.
Védjük édes hazánk, nemzetünk büszke ránk,
Minden ellenség gyáván szalad.
Minden ellenség végül a fűbe harap.

Ősi jog, őserő, ős talaj,
Tiszta vér, tiszta fej, tiszta faj!
Isten országa ez, újra jobb napja lesz,
Minden ellenség gyáván szalad.
Minden ellenség végül a fűbe harap.

/Zene, közben FORDUL A SZÍNPAD)

3. kép (LAKÁSBELSŐ)

Ficsúr: Micsoda héder! /Egy székre ül, amelynek azonnal kitörik a lába s hanyattesik/

Hosszú: Halló! Jó napot! Van itthon valaki?

Ficsúr: Te! Esküszöm neked, egy bige lakhatott itt. Kancaszagot érzek.

Hosszú: Fogd már be a szád!

Ficsúr: Mér? Te nem akarnál már végre egy jó kis....

Hosszú: Képzeld, nem akarnék /Tovább indul/

Ficsúr: Hát akkor mit akarsz?

Hosszú: Hol lehet a konyha? Megnéztem lenn a szuterénban.

Ficsúr: Engem nem versz át haver! Félkézzel lenyomlak. (nyújtja a kezét, rövid szünet) Na mi van, be vagy szarva? (*Hosszú elkapja Ficsúr kezét, szkanderoznak. Hosszú lenyomja.*) Tőlem játszhatod a góré. Én hagyom magam. Csak azt mondd meg, hogy mi a pálya. Mi a cél? He? Mi ebben az üzlet?

Hosszú: Miben mi az üzlet?

Ficsúr: Okos fiú vagy te. De én is okos vagyok. Két okos fiú. Elférünk akárhol. De a többiek... Mé' nem hajtod el őket a francba?

Hosszú: Téged se hajtalak el.

Ficsúr: Engem nem is bírál, haver! Nem tudom, hogy mit akarsz tőlük, de egyszer rájövök. És akkor elkaplak! Bizony ám! Kurvára elkaplak!

Hosszú: Inkább hívd be őket, mielőtt megfagynak! (Ficsúr kifütyt, Hosszú kimegy)

Szeplős: /jön Kuksival/ A rohadt életbe! Ez jobb, mint az a kibaltázott javítóintézet! Itt tudnék dekkolni, amíg vége nem lesz.

Kuksi: Minek?

Ficsúr: Mindennek, Pipikém! Abszolút mindennek!

Szeplős: /észrevesz egy bronzszobrot/ Hú! Egy csöcsbombázó!

Ficsúr: /kutat egy szekrényben / Nem megyünk üresen, ha innen is le kell falcolni! /Szeplősnek:/ Vedd le a terítőt! Cuccolunk!

Szeplős: /lerántja az asztalterítőt, viszi Ficsúrnak, nem néz az asztal alá./ Van valami?

Kuksi: Van.

Ficsúr: /Szeplőssel hátra fordulnak/ Hol?

Kuksi: Az asztal alatt!

Professzor: Bonzsúr, köszijő!

Szeplős: Hé! Ez itt nem bábszínház!

Professzor: Komiaart allé vu?

Szeplős: Húgyosok! Lelépni!

Ficsúr: Maradni! /Szeplősnek/: Ne pofázz bele, Pipikém! Ha nincs itt a Hosszú, én vagyok a góré. /A gyerekekhez:/ Mit műveltek itt, he?

Kuksi: Félnek.

Ficsúr: /Kuksinak:/ Kussol a Kuksi! /A gyerekekhez:/ Ti meg kifelé onnan! Kik vagytok, hol vagytok, mér vagytok?

Pötyi: Fázni. Enni. Éhes.

Ficsúr: Jaj, hogy oda ne rohanjak! /*Elveszi Pötyi sálját, magára köti. Szeplőshöz:/ Jól áll?*

Professzor: Sze pá notr, köszijő. Az nem az öné, kérem!

Ficsúr: Nézd, a kis professzort!

Professzor: Az nekem húgomé.

Ficsúr: Kinyomjam a szemedet? /Lekapja a srác szemüvegét, kinyomja az egyik üvegét s felteszi magának, mint egy monoklit/

Pötyi: Ne tessék bántsa őt!

Szeplős: Na, ezek meg morvák.

Professzor: Nem morvák. Fraszia.

Szeplős: Birnád, mi? Hottentotta!

Ficsúr: Apátok, anyátok? He?

Szeplős: Nem értik. (Röhög)

Ficsúr: Szü-le-i-tek? Gazdagok? Hol vannak?

Professzor: Sehol.

Ficsúr: Olyan nincs, hogy sehol. Valahol mindenki van, agyas. /Megragadja a gallérjánál / Na gyerünk, pofázni! Itt laktok? (Prof. megrázza a fejét)

Ficsúr: Lakik még valaki a házban?
Csóró: /most jönnek ki az asztal alól/ Senki. Mi is úgy másztunk be.
Szeplős: Jé, ez tud magyarul!
Csóró: Én nem ezekkel vagyok. Ezekkel útközben... A pinceablakon másztunk be.
Ficsúr: Na! Motozd meg őket!
Szeplős: /végigtapogatja a kölyköket/ Mindent felzabáltak.
Csóró: Két napja nem ettünk.
Szeplős: Mi meg három napja. Mióta megszöktünk a Javítóból! Igen! Javítósok vagyunk!
Úgy vigyázz, pipikém!
Ficsúr: Hagyd őket! /Tovább kutat a szekrényben/ Dologra, dologra!
Szeplős: Te velem jössz, csöcsi! /A szobrot a terítőbe csavarja./
Professzor: /Ficsúrhoz/ Visszaadná a szememet, kérem?
Szeplős: Mit akarsz látni?
Professzor: Olvasás. Szótáraitam.
Szeplős: Hé, Ficsúr, ennél könyvek vannak! Vigyük azokat is?
Ficsúr: /egy szőke (vagy vörös) női parókát talált, a fejére teszi/ Mindig szerettem volna szőke lenni. /Visszaadja a szemüveget/ Na, milyen vagyok?
Pötyi: Mama...
Ficsúr: Arról ne is álmodj!
Szeplős: A könyvekkel mi legyen?
Ficsúr: Tűzeld el!
Professzor: Könyvet nem szabad égetni!
Ficsúr: Ki mondta?
Professzor: Nagyapa.
Ficsúr: Nagyapa. Nagyon okos! /megragadja/ Hol van? Hol az a nagyapa? Mi?
Professzor: Akkor se szabad könyveket...
Kuksi: Ficsúr! Egy baba. /rohan vele/
Pötyi: Add nekem! Fiúnak nem baba.../üldözi/
Kuksi: Ficsúr, szólj rá...
Ficsúr: Na, ebből nekem elegendem van! /elindul/ Nem fogom miattatok feldobni a talpam.
Kuksi: Hová mész?
Ficsúr: Haza, pipikém, érted? Ficsúr bácsi haza. /elmegy/
Kuksi: A morva életbe...
Szeplős: És mi mit csináljunk?
Kuksi: Majd a Hosszú megmondja. Hosszú! Hosszú! Hol vagy?
Szeplős: Hiába nyikorogsz. A Hosszú is lelépett. Itt lettünk hagyva.
Kuksi: Az nem lehet.
Szeplős: Már mér ne lehetne?
Pötyi: Én...én...
Szeplős: Mit akarsz?
Pötyi: Félni...
Kuksi: Nem szabad.
Csóró: Mit nem szabad?
Szeplős: Á, beszari banda!
Professzor: Maga nem fél, kérem?
Szeplős: Hogy én? Egy Keri Grent? /felugrik az asztalra/ Soha, pipikém!

No. 4. GYEREKJÁTÉK

Szeplős: A filmekben a Keri Grent a legjobb éttermekbe jár,
De énekelem a vásznon mindig a Chaplin volt a sztár.
A rosszak szmokingot hordtak, a jók meg kemények voltak.
A filmek csak arról szóltak: a szőke lány a bátor hősre vár.

Vár, vár, jönnek-e már? Paripájuk dobog-e már?
Fényes udvari bál. Feleségül kit választ a király?

A banditák a bankba is betörtek, s elvitték a pénzt.
Az nem lehet, hogy annyiszor ledöfjék a hőst játszó színészt.
Most partot ér a mentőcsónak, az indiánok gyöngyöt hoznak.
A vízbe száz virágot szórnak, várják a fáradt tengerészt.

Szép fényes ünnepi bál
Ki a győztes, kit választ majd a király?
Az ifjú király. Csak a legszebbet!
Táncol, forog a vár,
Feleségül kit választ majd a király?
Még mindenki vár.
Az ifjú király, csak a legszebbet.
Végre kimondja, hogy döntött már.
Döntött már, döntött már, döntött már, döntött már.

Az indián a wigwam ajtajában szívja a pipát,
A banditák most felfeszítik éppen a pénztár ajtaját.
A léghajó is most ér földet és jönnek már az udvarhölgyek.
Mindenkint elbűvölnek.
Csak vágatunk a forró prérin át.

Szép fényes ünnepi bál
Ki a győztes, kit választ majd a király?
Az ifjú király. (3x)

(Ezalatt)

Az árulók, a banditák király,
Most elkapom, és felkötöm a fára. (6x)

Leventeoktató: Mi az isten van itt?!

Professzor: Bonzsúr, möszijő. Kommant állé vu?

Leventeoktató: Vu? Szórakozol, hülyegyerek?

Professzor: Csak köszönni.

Leventeoktató: Na, majd én elveszem a jókedvedet. Mocsos kis betörők! Gyertek csak közelebb! Hadd nézzelek!

Csóró: Nem csináltunk semmit.

Leventeoktató: Ez nektek semmi?

Csóró: Ők voltak! Ezek!

Professzor: Nem ők. Mi. Éhesek.

Leventeoktató: Éhen is fogtok döglenni. De előbb agyonverlek. Te... (lecsatolja a nadrágszíját)

Hosszú: (jön) Ne merje megütni!

Leventeoktató: Te leszel az első! Már régen a fronton lenne a helyed, ahol a fiam is van.

Hosszú: Nem kell ez a mese.

Leventeoktató: Mese? Na majd én megmutatom neked te! (pisztolyt fog Hosszúra) Amíg mások a hazájukért, addig itt rabolni, fosztogatni? Lógni fogsz, szarházi!

Ficsúr: (megjelenik női ruhában) Milyen vagyok pipikéim?

Leventeoktató: Kezi csókolom!

Szeplős: (suttog) A morva életbe! Micsoda csöcsök!

Hosszú: (Hirtelen ötlet) Nagyságos asszonyom! Ez az úr el akar bennünket vitetni! Védjen meg minket!

Ficsúr: Hogy én?

Hosszú: Legyen szíves, mondja meg neki, hogy kihez van szerencsénk.

Ficsúr: Szerencsénk?

Hosszú: Csakis a művésznő tud rajtunk segíteni.

Leventeoktató: (Ficsúrhoz) Művésznő?!

Hosszú: Kérem, énekeljen nekünk valami szépet!

Pötyi: Mama! (*ZENE INDUL*)

Ficsúr: Igen, kis aranyom! (*lejön a lépcsőn*)

No. 5. FICSÚR DALA

Ficsúr: Az az éj volt mindennek a vége

Éreztem, hogy szeretem.

Térdem állva a szívemet kérte

Maga volt a szerelem.

Testem már a karjaiba omlott,

Áradt benne az erő,

Viharos és fényes csoda volt ott.

Ő a legjobb szerető.

És talán ha végre jönne egy levél

Én a csillagokban olvasok, csak én

Te lehetsz a vigasz a magányban,

Gyere, mondd a nevemet,

Közben lágyan átfogod a vállam,

Érzed már, hogy remegek.

És ha megtalálna újra az az érzés

Mindent, mindent feladok.

Lánggal ég és örvénylik a testem,

Legyünk végre szabadok!

Leventeoktató: És talán ha végre jönne egy levél

Én a csillagokban olvasok, csak én.

Ficsúr: És talán ha végre jönne egy levél

Én a csillagokban olvasok, csak én.

És talán ha végre jönne egy levél

Én a csillagokban olvasok, olvasok, olvasok, olvasok

csak én. (FORDUL A SZÍNPAD)

4. kép (FOLYÓPART)

Hangok: /Többen, többször/: Oda nézz! Víz!

Hosszú: (az idegenekhez) Francba innen!

Suhanc: (a másik csapat vezére) Francba, de nektek!(zene, verekedés)

Hosszú: Te szemét! (Suttyónak) A kisebbel kezdesz? Verekedjünk ketten. Férfi a férfival. A győztes marad. A vesztes megy a francba. (ledobja a kabátját. Mindkét csapat helyeslően rikoltozik)

Suttyó: Jó, jó! Nem én vagyok itt a góré. A Suhanc verekedjen!

Mind: Hajrá! Hajrá!

Hosszú: Melyik az? (Suhanc zavartan előlép)

Suttyó: Nyírd ki, Suhanc! Nyírd ki!

Suhanc: Ha hozzám érsz, megöllek!

Hosszú: Nem baj, valamikor úgyis meg kell egyszer halni. *(Pisztolyt odaadja Ficsúrnak. Zene. Verekedés közben Hosszú megfogja Suhanc mellét. Rádöbben, hogy egy lány. Ekkor Suhan lenyomja Hosszút)*

Suhanc: (Hosszú mellé térdel) Ha beszélsz, megöllek!

Suttyó: A francba, bunkók! (Szalad jobbra)

Szeplős: (füttyent) Hosszú! Egy ember!

Suhanc: Egyedül?

Suttyó: Valami biciklin!

Suhanc: Suttyó, a csúzlikat!

Hosszú: Hagyd! Nem kell ide csúzli. Pötyi, Kuksi! Mint a múltkor!. Nyomás!

Suhanc: (a saját embereihez) Mit bámultok? Felszívódni! *(Mind eltűnnek, Kuksi lefekszik az útra, Pötyi elé áll és integet. A Tróger füttyörészve közeledik.)*

Tróger: Hé! El az útból, koszosok!

Pötyi: Fiú meghal. Bácsi segít!

Tróger: Nem takarodtok?!

Pötyi: Segít, bácsi, segít!

Tróger: Tűnés innen, én sietek!

Pötyi: Meghal!

Tróger: Dögölnél meg te is. Hogy a rosseb...! (Lekászalódik a tricikliről.) Azt már megszoktam, hogy az élők útban vannak, de hogy még a dögök is... *(Lábánál fogva el akarja húzni az útból. Fütty harsan s a csapat üvöltve ráront. Megkötözik. Professzor kinyitja a táskáját, szalvétába tekert valamit emel ki.)*

Szeplős: Kaja!!! (A gyerekek a csomagokra vetik magukat) Só! A morva életbe, ez só!

Tróger: Égesse ki a beledet!

Ficsúr: (meghúzza egy demizsont) Ez meg benzin!

Tróger: Fulladj bele!

Szeplős: Gyerekek! Könyörgöm! Akasszuk fel! (ordítás, helyeslés)

Hosszú: Hülye!

Suhanc: Szemét tróger. Az ilyet ki kell nyírni!

Hosszú: Tessék. Ha annyira akarod, neked adom. Nyírd ki!

Suhanc: Elválni a torkát!

Hosszú: Mire vársz? Van késed! (Suhanc előveszi a kést, körülnéz s Tróger nyakához tartja)

Szeplős: Menjünk inkább inni.

Suhanc: Én kinyírom.

Hosszú: Igen? És aztán?

Suhanc: (vállat von) Továbbmegyünk...

Hosszú: Hova?

Suhanc: Mi közöd hozzá?

Hosszú: Na és honnan?

Suhanc: Sehonnan.

Hosszú: Ha együtt megyünk, talán oda fogunk érni.

No. 6. VÁNDORLÁS

Föld anya, ég anya, szólj, hogy hova megy az út,
Nem akarok eltévedni.

Föld anya, ég anya, szánd meg a gyerekedet

Ó, mikor kapok végre enni?

Mázsa kenyér, hogy eleget egyél,

Bőr a cipő, hogy meleg az a fő.

És egy szénakazal majd szépen betakar, ami kell,

S ha meg van, ébressz fel!

Föld anya, ég anya, szólj, hogy melyik az a hely

Tudod, ahol nem kell félni.

Lesz kaja, lesz szoba, lesz csoda, teli a fazék,

Meleget se kell majd kérni.

Jókora vár, vagy palota, talán

Egy pince is jó, ha kint marad a hó.

Inkább semmi se kell, csak ne kapjanak el soha már.

És lenne mindig nyár!

Föld anya, ég anya, szólj, hogy hova megy az út

Nem akarok eltévedni.

Föld anya, ég anya szánd meg a gyerekedet

Ó, mikor kapok végre enni?

Mázsa kenyér, csak eleget egyél

Bőr a cipő, hogy meleg az a fő,

És egy szénakazal, mely szépen betakar, ami kell

S ha meg van, ébressz fel!

Menni tovább (Menni tovább), csak vándorolni a havon.

Menni tovább (Menni tovább), és összeégni a napon,

Menni tovább (Menni tovább), csak vándorolni a havon.

Menni tovább (Menni tovább), és összeégni a napon,

Menni tovább (Menni tovább), csak vándorolni a havon.

Menni tovább (Menni tovább), hogy legyen végre otthonom,

Menni tovább (Menni tovább), végre megérkezzem én.

Végre én.

5.kép
(ORSZÁGÚT – változat)

Kuksi: Haza akarok menni.

Suhanc: Majd holnap.

Kuksi: Mikor lesz holnap?

Suhanc: Valamikor muszáj neki lenni.

Kuksi: Akkor jó. Ha muszáj. Akkor biztos lesz. (Suhanc lefekteti, betakarja)

Hosszú: (Jön, Suhanchoz) Te még ébren vagy?

Suhanc: Mit akarsz?

Hosszú: Aludnod kellene.

Suhanc: És neked?

Hosszú: Az más.

Suhanc: Miért volna más?

Hosszú: Mert más. Egy nőnél más.

Suhanc: (Előveszi a kését) Még megvan a késém. (Hosszú leül, bámulja) Mit bámulsz?

Hosszú: Hogy hívnak?

Suhanc: Már mondtam. Suhancnak.

Hosszú: De azelőtt...

Suhanc: Nincs azelőtt.

Hosszú: Na, de mégis.

Suhanc: Nem mindegy?

Hosszú: Semmise mindegy.

Suhanc: Nekem te ne mesélj. Nem vagyok már gyerek.

Hosszú: Tudom. Amikor verekedtünk. Amikor megfogtam a melled...

Suhanc: A szádat! Azt fogd be!

Hosszú: Ismertem egy Évát. Az...Na ... nem úgy... Tudod, nekem még nem volt dolgom nővel.

Suhanc: Velem nem is lesz! Hiába hajtasz!

Hosszú: Én nem hajtok. Csak úgy mondom, azért, hogy beszéljünk.

Suhanc: Én gyűlölök beszélgetni.

Hosszú: Most mi bajod van? Én nem akarok neked semmi rosszat.

Suhanc: Na, ezt már ismerem. Ők is ezzel kezdték.

Hosszú: Kicsodák? Mit kezdtek?

Suhanc: "Ne félj kicsim! Beszéljünk. Mi nem akarunk neked semmi rosszat, csak beszéljünk. Mindjárt meglátod milyen jót akarunk neked. A legeslegjobbat."

Hosszú: Dehát én csak...

Suhanc: Gyűlöllek! Érted? Gyűlöllek titeket!

No. 8. ÉVA DALA

Egy téli reggel váratlan álltak elém
És összedőlt egy megszokott világ.
Már álmok nélkül a padlón ott fekszem én,
Csak rám dobnak egy széttépett ruhát.

Talán lesz még egy életem,
Talán még újra kezdek,
Talán még egyszer szép leszek,
S hogy minden éjjel sírok, arról nem tehetek.

Én azt képzeltem, hogy nem vagyok sebezhető.
Gondosan nevelt egy jó család.
Egy emberélet oly könnyen megtörhető,
Ha bármikor fegyvert szegeznek rád.

Talán lesz még egy életem,
Talán még újra kezdek,
Talán még egyszer szép leszek,
S hogy minden éjjel sírok, arról nem tehetek.

Talán majd elfelejthetem,
Talán felnő a gyermekem,
Talán majd róla álmodom,
S hogy éjjel mégis sírok, azt majd letagadom.

Talán, talán, majd elfelejthetem,
Talán felnő a gyermekem,
Talán lesz még egy életem,
Talán még újra kezdek,
Talán még egyszer szép leszek,
S hogy minden éjjel sírok, arról nem tehetek.

És hogy minden éjjel sírok, arról nem tehetek. (Sötét. Fordul a színpad.)

6. kép
(TÉR A VÁROSBAN)

No. 8. FOSZTOGATÁS
(Némajáték)

Kar: Lángtenger felcsap az égre
Nem lesz most már soha vége
Vízben, sárban, tűz melegében
Pincébe bújni, remegni,
Túlélni, szülni, temetni
Napról - napra földre térdepelni.
Elhullik mind, aki gyenge,
Nem számít már kegyelemre.
Bújni, félni, fázni egyre,
Legalább ha reményünk lenne.
Házat, földet dúlnak egyre,
Nincs már semmi és csak véletlen, hogy élünk még.

Tolvajtól senki se véd meg
Felgyújtott otthonok égnek
Mindenütt csak ellenség
Mindenki ellenség.
Sírásunk felcsap az égre,
Nem lesz most már soha vége.

Bújni, félni, fázni egyre,
Legalább a reményünk lenne.
Házat, földet dúlnak egyre
Elpusztult minden és csak
véletlen, hogy nem haltunk meg még.

7.kép
(UGYANAZ)

Egyenruhás: Mi történik itt, ember?

Paraszt: Nem lát a szemétől? (otthagya)

Egyenruhás: Álljon meg! Magát ki kérdezte?

Ember: A front megkímélte, most meg, hogy jön, ugye a béke...

Egyenruhás: Ki mondta?

Ember: Hát nem jön?

Egyenruhás: Amíg nem győztünk, nem lehet béke!

Asszony 1: Úgy mondják gyerekek voltak.

Egyenruhás: Aki ilyen elvetemült gázságra képes, az nem gyerek, hanem gazember.

Valaki: Jól mondja!

Többen: Úgy van!

Tróger: Engem tegnapelőtt az úton kiraboltak.

Valaki: Nekem meg leszúrták a hízómat!

Egyenruhás: Ne féljen, vért pisálnak érte!

Másik: De hiszen ez a Vince! Visszagyüttél, Vince?

Asszony 2: Már nem vagy a városban?

Egyenruhás: Igen. Én vagyok. Két éve elmentem, hogy az ügyet szolgáljam, de most visszajöttem, hogy a falumon segítsék. Hoztam valamit nektek.

Sofőr: A főhadnagy úr ajándékot hozott maguknak. (puskákat osztogat) Tessék. Jut mindenkinek.

Tanító: Minek ez?

Egyenruhás: Megszervezem nektek a polgárőrséget. Itt nem lesz több rablás. Nem lesz több fosztogatás.

Tanító: (kezében lapos üveg ital) Puskával éhes kölykök ellen?

Egyenruhás: Megetetjük őket, hogy örökre jóllakjanak.

Tanító: Kenyér kell azoknak, nem golyó!

Egyenruhás: Nézd csak, a tanító úr! Te nem vagy katona?

Tanító: Szabadságotok.

Egyenruhás: Szép dolog is az. Szabadság, egyenlőség, testvériség! Én még emlékszem... És tőled mit vittek el?

Tanító: (félre:) Mindent, amiben valaha hittem. (Egyenr. felé:) Mit vittek volna? (szívére üt) Nekem mindenem itt van.

Egyenruhás: És az egyenruhád? (puskát nyom a kezébe) Védekezz, ember!

Tanító: De hát gyerekek...

Egyenruhás: Mit érzékenykedsz? Itt gyújtogatás történt, rablás történt. Gyerek, vagy nem gyerek, teljesen mindegy.

Tanító: Idefigyelj Vince! Vannak szempontok...

Egyenruhás: Szempontok, azt mondd? Nagyon helyes. Vannak szempontok. Csak az a kérdés, hogy mi a sorrend. (Többiekhez:) A legfontosabb "szempont", ahogy a tanító úr olyan okosan mondja, hogy rend legyen! Törvény, amit mindenkinek be kell tartani. Jog és

egyenlőség! Ez az én szempontom. Én ezért mentem el innen annak idején, hogy a törvénynek érvényt szerezzek. És ugyanezért jöttem most vissza.

Tanító: Fegyverrel. (iszik)

Egyenruhás: Ha másként nem megy! Én elvégzem a dolgom! Bármit megtennék, hogy a hazámon segítsék! Hát nem volt még elég a pusztításból? A halálból? A gyilkolásból? Sose köszönt ránk a győzelem? A béke? Vagy maguk talán nem készek bármit megtenni érte? Talán ölbe tett kézzel néznék, mit művel a csürhe? Hát még mindig nem értik, mi forog itt kockán? A jövő, emberek! A haza! A haladás! A győzelem! A béke!

No. 9. FONTOS, HOGY REND LEGYEN

Egyenruhás: Hûs szellő fú a réteken,
Víg pásztorlány dalol nekem.
Halk, angyali hangja szárnyal fenn:
A földön végre rend legyen,
Hogy végre, hogy végre rend legyen.

Nézd a szántó – vető dolgos, kérges kezét
És a mérnök komoly, mindent látó szemét.
Itt a völgyek, folyók szebbek, mint más helyen,
Isten országa ez, fontos, hogy rend legyen,
Hogy végre, hogy végre rend legyen.

Kar: Hogy végre, hogy végre rend legyen.

Itt nevelt jó anyánk, értünk élt, szenvedett
És a szőlő, amit még apánk ültetett.
Itt a búzamező mindig bőven terem,
Isten országa ez, fontos, hogy rend legyen,
Hogy végre, hogy végre rend legyen.
Hogy végre, hogy végre rend legyen.

Sebzett, dús ősi föld végre így lesz szabad.
Itt a szó és a tett mindig szívből fakad
És a nap fénye bárhogy csillog ránk e szent helyen,
Isten országa ez, fontos, hogy rend legyen.
És a szent küldetés, hogy védjük meg szép hazánk,
Meg van még az erőnk, nemzetünk büszke ránk.
És közel már a végső, a nagy győzelem.
Isten országa ez, fontos, hogy rend legyen,
//: Hogy végre, hogy végre rend legyen:// (6×) (Fordul a színpad)

8. kép

(ÜRES TÉR, középiütt zsák)

Suttyó: (jön, körülnéz, észreveszi a zsákot, belenéz, felüvölt) Krumpli! Hé! Hosszú! Erre gyertek! Krumpli!!! Ennivaló! (Berohannak, de Hosszú füttye megállítja őket)

Hosszú: (körülnéz) Itt valami nem frankó!

Ficsúr: Mi az, hogy nem frankó?

Professzor: Tábarnok. Spanyolul.

Suttyó: Nagyon jó kis krumpli. Valaki itt hagyta.

Suhanc: Direkt nekünk, mi?

Hosszú: Na tünés innen! (el. Játék, zaj, lövések stb. Egy gyerek összeesik./

Sofőr: Bejött az ötlete a főhadnagy úrnak.

Egyenruhás: Ez se nyafog többet.

Sofőr: Mi legyen vele?

Egyenruhás: Zabálják meg a legyek! Eléjük kerülünk a dombnál. Hiába futnak. Utánam, emberek! (Mind el. Hosszú beoson a másik irányból)

Ficsúr: (jön mögötte) Várj! Majd én! Ne menj, Hosszú! Hallod? Még itt lehetnek. Golyót akarsz a valagadba? Neked adom a cipőm, csak ne menj! Hallod? Hosszú!

Hosszú: (Bekúszik a halotthoz, majd a többiek is) Ismerte valaki?

Suttyó: Egy hete jön velünk csak. Idegen.

Hosszú: (megrázza Suttyót) És te? Te nem idegen vagy? Mi? Mondd már! Te nem idegen vagy?

Suhanc: Téged is lelőhettek volna...

Hosszú: Nem engem lőttek le.

Kuksi: (lihegve jön) A domb alá mentek! Arra! Meg arra!

Szeplős: Most mit csináljunk, Hosszú?

Hosszú: Most mér' pont én mondjam meg? Ki vagyok én? Senki. Én csak... én csak... el akarok innen menni... Jól van... Fölmegyünk a dombra!

Kuksi: (észreveszi a meglőtt gyereket) Hát ez meg? Mi van ezzel?

Hosszú: Semmi.

Suhanc: Ő már nem fél többet.

Kuksi: De hát mi van vele?

Suhanc: Gyere onnan! Hagyjad!

Hosszú: Van ott fent egy kastély...

Ficsúr: Szarrá van löve.

Hosszú: Mindegy. Ha lehet lakni benne... (indulna, vállán a tetemmel)

Szeplős: Minek cipeled ezt, Hosszú? Ez már nem tud lakni... (Néhányan nevetnek)

Hosszú: (leteszi a halottat) Tudsz imádkozni?

Szeplős: Hogy mi?

Professzor: (a szótárát lapozva) Imádkozni... ima...

Suhanc: Mi atyánk, ki vagy a mennyekben.... (Zene indul) szenteltessék meg a te neved, jöjjön el a te országod...(és mindenki a maga módján imádkozik)

No. 10. HALOTTI ÉNEK, FOHÁSZ

Kar: A hó olvad az arcán,

Fekszik az úton, szája kitéva.

Hátha csak alszik.

A szél megsimogatja.

Sebek a testén. Nem szalad el már,

Annyira fáradt.

A hó olvad az arcán,

Fekszik az úton. Nincs neki vétke.

Hátha csak alszik.

Az ég tán befogadja,

Ad neki inget, ad neki enni.

Jó helye lesz már.

Suhanc: Föld anya, ég anya, szólj, hogy melyik az a hely
Tudod, ahol nem kell félni.
Föld anya, ég anya, szánd meg a gyerekedet
Óh, nem akarok többet kérni.
Jókora vár, vagy palota, talán
Egy pince is jó, ha kinn marad a hó.
Csak egy kis helyet adj, mert közeleg a fagy meg a tél
És minden vándor fél.

Suhanc, Hosszú: Föld anya, ég anya, szólj, hogy hova megy az út,
Nem akarok eltévedni.
Föld anya, ég anya, szánd meg a gyerekedet
Ó, mikor kapok végre enni?
Kar: Mázsza kenyér, hogy eleget egyél.
Bőr a cipő, hogy meleg az a fő,
És egy szénakazal majd szépen betakar, ami kell.
S ha meg van ébressz fel!

Föld anya, ég anya, szólj, hogy melyik az a hely
Tudod, ahol nem kell félni.
Lesz kaja, lesz szoba, lesz csoda, teli a fazék,
Meleget se kell majd kérni.
Jókora vár, vagy palota, talán
Egy pince is jó, ha kint marad a hó.
Inkább semmi se kell, csak ne kapjanak el soha már.
És lenne mindig nyár.

Föld anya, ég anya, szólj, hogy hova megy az út,
Nem akarok eltévedni.
Föld anya, ég anya, szánd meg a gyerekedet
Ó, mikor kapok végre enni?
Mázsa kenyér, csak eleget egyél,
Bőr a cipő, hogy meleg, az a fő,
És egy szénakazal, mely szépen betakar, ami kell,
S ha meg van, ébressz fel!

II. rész

No. 11. VÁNDORLÁS /csak zene/

1.kép

(Kastély belseje)

Suttyó: Olaj!

Simon: Olajam nincs.

Szeplős: A morva életbe... (megijed, elbújik)

Csóró: Nem találok a kenyeret!

Simon: A fonott kosárban van.

Csóró: A francba.... (döbbenet pislog)

Suttyó: Söprés innen! (Szeplőssel el)

Csóró: (valamibe beakad, nem tud menekülni) Várjatok!

Simon: (feláll) Érezd otthon magad! Akarsz egy kortyot?

Csóró: Ha hozzám ér, megfertőzöm! Himlős vagyok, hallja? Tetűm van! És kolerám! Kolerás is vagyok!

Simon: Mi a neved, te nagybeteg? (otthagya, leül a zongorához) Mi a neved?...Hogy hívnak, hm?... Torkodra ment a kolera? Megnémultál? Á, egy jellemgróf! Semmi baj. Elmúlik. A jellem, barátocskám, nagyon is múlandó manapság.

Sofőr: (kint) Hé! Van itt valaki? Mocskos csibészek! Itt bujkáltok?

Csóró: (nagyon halk) Segítség!

Simon: Látom, gyógyulsz. (kiszabadítja)

Egyenruhás: (kint) Halló! Valaki!

Simon: (kenyeret tőm Suttyó szájába, aki mohón megharapja) Ne engem egyél, te! (bezárja egy ajtó mögé) Meg ne mocsanj! (elrejt a pálinkásüveget)

Sofőr: (bejön és kutatni kezd) Erre, főhadnagy úr!

Egyenruhás: Nézd csak, milyen otthonos itt! Milyen barátságos, vendégszerető kis fészek!

Simon: Nem hívtam vendéget.

Egyenruhás: Látom, zongorája is van. Eredeti Bösendorfer...! Igazán kár volna érte...

Simon: Mit óhajtanak az urak?

Egyenruhás: (a "zongoraláb"-ra is utalva) Elég egy rossz mozdulat és....

Simon: Jó lesz itt helyben, vagy álljak ki a várfal elé?

Egyenruhás: De édes művészem! Miért ilyen ellenséges? Ön valakivel összetéveszt engem! Elnézést, még be sem mutatkoztam...

Simon: Nem szükséges.

Egyenruhás: Én nagy tisztelője vagyok az ön művészetének.

Simon: Gondolom, nem ezért jött.

Egyenruhás: (leül a hintaszékbe) Kérem, játsszon nekünk valami szépet!

Simon: Évek óta nem játszom senkinek.

Egyenruhás: Pedig állítólag azért költözött ebbe a romba, hogy csak a zenének éljen.

Simon: Hagyjanak magamra. Egyedül óhajtok lenni, kérem!

Egyenruhás: Azt hiszi, nekünk nem hiányzik a muzsika, a művészet?

Simon: Ideje van a szólásnak és ideje a hallgatásnak!

Egyenruhás: (sofőrhöz, ragyogva) Hallja ezt, ember? Nem én mondtam, egy művész mondta! (Simonhoz) Nagyon igaza van! Nem szavakra van szükség, hanem fegyverre. Ezért hoztunk önnek is egy puskát.

Simon: Köszönöm, de nincs rá szükségem.

Egyenruhás: Sosem tudhatja, édes művészem! A környéken vandál gyerekhordák garázdálkodnak.

Simon: Egész Európát vandálok dúlják.

Egyenruhás: Nagyon egyetérték. De mi megtisztítjuk a mocsoktól Európát és akkor majd lehet újra koncertezni, kérem, lehet fősteni, szoborni, lehet színházasdit, hogy épüljön az a lélek. De addig résen kell lenni! Minden megtörténhet!

Simon: Minden.

Egyenruhás: Ahogy mondja, drága művészem. Az ember manapság mindenre képes. Ugye egy olyan világban, ahol a gyerekek rabolnak, lopnak, fosztogatnak... (Eszébe jut valami) Ja... Mondja, nem látott idegeneket a környéken? Vásott kölyköket? Tolvaj csavargókat?

Simon: Nem láttam semmit.

Egyenruhás: No, igen. Azt mondják, a strucc is olyan, mint egynémely művészek. Fejüket a porba. Bocsásson meg. Nem magára értem. Ön végül is nem hagyott itt minket. Nem futott el az új idők elől Amerikába. Mi ezt a kitartást nagyra értékeljük. Nehogy azt higgye, hogy nem figyelünk a mi hallgatótag művészeinkre!

Simon: Semmi, főhadnagy úr.

Egyenruhás: Ha netán mégis látna, vagy hallana valamit, vagy esetleg újra zenélni volna kedve, barátok között, egy kis házi muzsikára, kérem, értesítsen. Odalent megtalál. És persze mi is megtaláljuk önt, idefent.

Simon: Ebben soha nem kételkedtem.

Egyenruhás: Nagyon helyes, drága művészem. Jaj, nézze már, majdnem elfelejtettem. (Puskával kitámasztja a zongora tetejét) Vigyázzon a zongorájára! (könyveket dobál szét nyeglén) Nagy érték egy ilyen szép hangszer. Kár lenne érte. Na, menjünk! (elmennek)

Simon: (kinyitja az ajtót) Kifelé, jellemgróf! (benéz) Ez is elment. (leüt egy hangot) Csak össze ne fussatok. Jellem a jellemmel. (Közben összeszedi a könyveket)

No. 12. VALAHOL EURÓPÁBAN

Mind, aki jó volt, elment rég,
Senki se mondja, hogy játsszak még.
Senki se kell, mind elment,
Túl nagy a zaj ott kint s itt bent.
Nincs diadal, nincs taps és fény,
Éjszaka lett a legvégén.
Semmi se kell, így van jól,
Nincs takaró a hangokból.
Éjszaka lett, így van jól,
Nincs diadal a hangokból.

Ahogy múlik az éj, ahogy fölkel a nap,
A fény belopózik a lombok alatt.
Ahogy tágul az ég és a völgy puhazöld,
Virágait végre kibontja a föld.
Valahol gyönyörű nyár van,
Valahol Európában.
Valahol hazafelé, mindig a nap elé
Kúsznak a kifakult, lomha folyók.

Ahogy múlik az éj, ahogy fölkel a nap,
A gyűlölet végre a múltra marad.

És a fák, a vizek és a tétova szél
S a néma hegyoldal is újra beszél.
Valahol gyönyörű nyár van,
Valahol Európában.
Valahol egy zenekar, éhes és fiatal,
Újból játszani kezd.
És jönnek a hírre a rongyos, fáradt emberek.
Valahol Európában, valahol Európában,
Valahol gyönyörű lesz még a nyár.

2. kép

(Ugyanott. Játék némán)

No. 13. ORGIA

“Tépd szét, tépd a közepét,
Na tépd szét, csak tépd a közepét.
Közben: Nézz oda nézd, csak hogy esik szét!
Na nézz oda néz, csak hogy esik szét.
Közben: Törni vágni, összeverni, nincs belőle végre semmi!
Közben: Tűzzel, vízzel ünnepeket ülni!

Ott a fater, most lógnia kell!
Na húzd oda fel, most lógnia kell!

Ficsúr: Mit érdemel az a bűnös, aki pálinkát rejteget?

Suttyó: Üssük agyon!

Professzor: Azt nem lehet! Kell tárgyalás!

Csóró: Ne pofázz bele, agyas! Nem kell itt tárgyalni. Neki van valamilye, nekünk nincs.
Elvesszük, kinyírjuk, annyi.

Mind: Úgy van!

Szeplős: Gyerekek! Gyerekek! Könyörgöm, akasszuk fel!

Mind: Akasszuk fel! Akasszuk fel! Akasszuk fel!

Hosszú: (berohan) Mi a francokat csináltok?

Ficsúr: Nyakkendőt kötünk a nyakára. Olyan snassz így, nyakkendő nélkül.

Hosszú: (elkapja Ficsúr kezét) Részeg állat!

Simon: Hagyd csak! Legalább vége lesz.

Hosszú: Minek lesz vége?

Simon: Ideje van a születésnek és ideje a meghalásnak.

Suttyó: Ez bepiált!

Simon: Majdnem, fiam. Sajnos, csak majdnem. Nem sikerült. Nem sikerült ez sem.

Szeplős: Könyörgöm, akasszuk fel!

Hosszú: (fenéken rúgja) Te nem lettél kérdezve! (Simonhoz:) Ki a fene maga?

Simon: És te?

Hosszú: Itt én kérdezek.

Simon: Dehogy te kérdezel! A világ kezdődik ezzel a kérdéssel. Állj! Ki vagy? Így kezdődik minden és így is van vége. Állj! Ki vagy? Lear király erre azt felelte: Ember, mint te. Én nem vagyok Lear király. Nem vagyok senki sem.

Hosszú: Kötözzétek a hintaszékbe!

Szeplős: Könyörgöm, akasszuk fel!

Mind: Akasszuk fel! Akasszuk fel!

Hosszú: Csönd legyen! Kuksi, gyere ide! Te vigyázol rá! (int Évának, hogy kövesse))

Kuksi: (kezet nyújt) Az én nevem Kuksi.

Simon: Tényleg? Az enyém meg Simon Péter.

Szeplős: Kár, hogy nem kötjük fel!

Csóró: Legalább zabáljunk, gyerekek! Ott a kaja.

Mind: Lesz vacsora! Ott a kaja! (Többször. A szín elsötétül, fordul a színpad)

3.kép

(Kint)

Hosszú: Mit gondolsz, szólt nekik?

Suhanc: Kicsoda, kinek?

Hosszú: Hát az öreg. Csóró azt mondta, katonák jöttek, amikor bezárta. Beszéltek veled.

Suhanc: Nem látszik olyanoknak.

Hosszú: Túrte volna, hogy felkössük. Nem értem, miért túrte.

Suhanc: Mert öreg.

Hosszú: Ugyan már! Ennyire senki nem lehet öreg. (Fordul a színpad)

(Bent)

Simon: Mért nem alszol, hm?

Kuksi: Várom a holnapot.

Simon: Attól még aludhatnál egyet.

Kuksi: Megint becsapnak. A Suhanc azt mondja, holnap hazamegyek. Aztán meg azt mondja, ma még nincs is holnap.

Simon: Aha!

Kuksi: Holnap, az reggel lesz, nem? Mikor feljön a nap.

Simon: Elzsibbadt a kezem.

Kuksi: Kikössem?

Simon: Nem szabad!

Kuksi: Majd holnap visszakötöm. (eloldozza) A lábadat is kioldozzam? (kioldja) Tudom, hogy nem szöksz meg.

Simon: Honnan veszed?

Kuksi: Sehonnan. Csak tudom. Nem olyan a szemed. (Fordul a színpad)

(Kint)

Hosszú: Ha lemegyünk, elkapnak. Itt fent éhen halunk.

Suhanc: Beszélne kéne veled.

Hosszú: Kivel?

Suhanc: Az öreggel. Talán segítene.

Hosszú: Rajtam még soha nem segítettek ezek. Még az anyám sem segített. Azt mondták, hogy meghalt, amikor születtem, csak hogy ne kelljen felnevelnie.

Suhanc: Ha akarsz, én itt maradok veled és segítek...

No. 14. HOSSZÚ ÉS SUHANC SZERELMI KETTŐSE

Hosszú: Mondják, jobb idő lesz, néhány hét és itt a nyár.

Suhanc: Nincs egy jó kabátod, pedig minden éjjel fagy még,

Hideg van, magadra is vigyázhatnál.

Hosszú: Nem tudom, mit érzek, de tőled más lett az egész.

Suhanc: Én is megváltoztam és már nem zavar, hogy nézel,
Hogy itt vagy mellettem és néha hozzámérsz.

Hosszú: Amit mondhatnék, mind hazugság.

Még soha nem kerestem erre szót.

Tudod, az elveszettek nem tudják,

Hogyan is kell kimondani a jót.

Suhanc: Hát akkor állj eléem és nézz csak rám,

Itt az arcom és ha kell, talán neked adnám.

Együtt: Állj eléem és nézz meg jól,

Már csak tőled függ és bármi lehet az álmunkból.

Suhanc: Mindent elvesztettem, sokszor most is félek még.

Hosszú: Nekem semmi sem volt, csak egy elmosódott emlék,

De érted azt hiszem, hogy bármit megtennék.

Együtt: Amit megtanultam, mind hazugság,

Aki vigyázott rám, már nincs velem

És azt kívánom: bárcsak tudnád,

Hogy mit is érezhet a védtelen.

Hát akkor állj eléem és nézz csak rám,

Itt az arcom, és ha kell, talán neked adnám

Állj eléem és nézz meg jól,

Már csak tőled függ, és bármi lehet az álmunkból

És nézz csak rám,

Itt az arcom, és ha kell, talán neked adnám.

Állj eléem és nézz meg jól,

Már csak tőled függ, és bármi lehet az álmunkból

4. kép

Hosszú: (Bejön. A hintaszék üres, Kuksi előtte alszik. Kuksit lökdösve) Hé! Ébresztő! Nem hallod? Hol van az öreg?

Kuksi: Mi az? Már holnap van?

Hosszú: (kiált) Megszökött az öreg!

Kuksi: Az nem lehet! Én kikötöttem, de...

Hosszú: Szóval te kikötötted?

Kuksi: Csak mer annyira zsibbadt a karja!

Hosszú: A rohadt életbe! Gyerünk, fölkelni!

Ficsúr: Na, nekünk betettek!

Suttyó: A morva életbe! Meglógott a tróger!

Szeplős: Mondtam, hogy akasszuk fel!

Ficsúr: Most majd ő hoz nyakkendőt a mi nyakunkra!

Csóró: Védekezünk, ha ránk jönnek!

Többen: Úgy van!

Hosszú: Ficsúr! A faluba!

Csóró: (vigyázzba vágja magát) Igenis! Értettem!

Hosszú: Jól van, te is mehetsz Csóró. Vigyétek a professzort is!

Csóró: Minek?

Hosszú: Lehet, hogy odalent katonák is vannak. A Professzor érti a nyelvüket. Na, gyerünk!

Professzor: Ha nem muszáj, nem.... én csak...

Többen: (gúnyos felháborodással) Óh....

Professzor: Megyek, persze, megyek...

Hosszú: Nagyon vigyázz rájuk, Ficsúr! Ide figyelj! Próbáljátok meg kitudni, hogy mire készülnek!

Ficsúr: No, hát nekem nem kell ahhoz lemenni a faluba, hogy megtudjam, hogy mire készülnek.

Hosszú: Azt mondtam, hogy lemész!

Ficsúr: Okos fiú! Azt hiszed, hogy elkapnak, mi? Hogy engem elkapnak. Na! Gyerünk, pipikéim! (elmennek)

Hosszú: (Kuksizhoz) Tudod, mit tettél velünk. gyerek?

Kuksi: Én csak azt akartam...

Hosszú: Tudod, hogy mi vagy te?

Suttyó: Egy mocskos, szemét, egy áruló! Egy Kuksi!

Szeplős: Gyerekek! Könyörgöm, akasszuk fel!

Hosszú: Fogd be a szád! (Felkapja Kuksit, a zongorához viszi. Valakihez:) Nyisd fel! (A zongorába zárja Kuksit.)

Kuksi: Engedj! Nem akarok!

Hosszú: Itt maradsz! (Kiált:) Éva!

Szeplős: Milyen Éva? Hol van itt Éva?

Suhanc: (jön:) Sehol.

Szeplős: Igenis azt mondta! (Suhanchoz): Neked mondta! (Többiekhez:) Nem hallottátok? A Hosszú azt mondta neki, hogy Éva!

Hosszú: Nem azt mondtam.

Szeplős: De hát én hallottam!

Hosszú: Ha ilyen jó a füled, miért nem vigyáztál az öregre jobban?

Szeplős: Én? Hogy vigyáztam volna? Nem nekem lett mondva!

Suhanc: Megszökött az Öreg?

Hosszú: És te még tőle kértél volna segítséget. (Zaj, méltatlankodás)

Simon: (egy zsákkal érkezik) Én az urak helyében nem marakodnék.

Szeplős: A morva életbe!

Simon: Inkább öröket állítanék. Mielőtt még más is besétálna ide. (A kölykök ámulnak)

Hosszú: Mit keres maga itt? Mért jött vissza?

Simon: (a zsákból kenyeret húz elő) Ki tudja, mit miért tesz, vagy nem tesz meg az ember.

Suhanc: Kenyér...?

Simon: És némi szalonna.

Szeplős: A morva életbe!

Simon: Fáradjanak asztalhoz az urak.

Szeplős: Hosszú! Szabad?

Simon: Nos, Hosszú úr! Szabad?

Hosszú: (Suhancnak) Lehet, hogy neked volt igazad. Persze, hogy szabad. (A gyerekek nekiesnek a kajának)

Suhanc: Hé! Ne úgy, mint a csürhe! Álljatok sorba!

Szeplős: Te meg mit parancsolgatsz?

Hosszú: (füttyent) Azt mondta, hogy sorba!

Suhanc: (Simonhoz) Ideje van a megölésnek és ideje a meggyógyításnak.

Szeplős: Mi van, te is ittál?

Simon: Nem ivott, csak olvasott. Egy réges-régi könyvet... (Hosszúhoz:)Hogy el ne felejtsem, a faluban valami gyerekekről érdeklődtek. Azt mondtam, gyerekekkel nem találkoztam, csak csavargókkal. De arról nem faggattak. (A zongorához ül, leüt egy hangot.)

Kuksi:(a zongorából) Engedjete ki!

Simon: Nocsak! (Leüt egy akkordot)

Kuksi:Meg fogok süketülni!

Simon: Sokféle hangot csaltam már elő hangszerből, de ilyet még... Hiába, mindig tanul valamit az ember. (Felnyitja a zongorát) Méltóztatnál kibújni onnan?

Kuksi:Nem szabad.

Hosszú: Kijöhetsz.

Simon: (kiemeli Kuksit) Látjátok? Így néz ki egy csavargó dallam.

Pötyi: (kaját ad Kuksinak) Tied.

Kuksi:(elosztja) Mienk.

Simon: Micsoda nyelvérzék. Azt a szót, hogy “mienk”, ilyen tisztán ejtve, régen nem hallottam.

Kuksi:Ugye nem szöksz meg többet?

Simon: Csak ha ideje lesz.

Szeplős: Minek lesz ideje? A piálásnak?

Simon: Amint láthatják az urak, itt a sziklán nem terem szalonna.

Suttyó: Ki ad neked ennyi zabát odalenn, he?

Simon: Senki. Az emberek manapság nem adakoznak.

Kuksi:Loptad?

Simon: Loptam.

Kuksi: Te tudsz?!

Simon: Persze. Ezt a házat is úgy loptam.

Kuksi:Ez a kastély... a tied?

Simon: Meg a szikla, amin áll. Az egész domb.

Pötyi: Elloptad?

Simon: Megvettem.

Szeplős: És a lóvét? A pénzt!

Simon: Azt loptam.

Szeplős: Hol?

Simon: Európában, Amerikában... Amerre csak jártam.

Szeplős: És a hék?

Simon: Parancsolsz?

Szeplős: A zsaruk.

Simon: A rendőrök tapsoltak. Igen. Még ők is tapsoltak. Az olyan mestertolvaj, mint én, uraim, ravaszul dolgozik. (Szeplőshöz:) Megtanulsz például egy ilyenén játszani, és addig csinálod, amíg a zsebekből elő nem bújjik a pénz.

Suttyó: Ez egy nagy hülyeség!

Simon: Így is lehet hívni. Mások művészetnek mondják.

Szeplős: Ha olyan nagy művész vagy, akkor miért vagy itt?

Simon: Mert azt hittem, itt csönd lesz. Egyedül lehetek. Behunyom a szemem és megint dallamokat hallok, mint régen.

Suttyó: Milyen dallamokat?

Simon: Mindenfélét. Zenét.

Kuksi:Az mi?

Simon: Honnan tudsz te ilyen nehezeket kérdezni?

Suttyó: Mert alacsony. Azok mind ilyenek.

Simon: És te?

Suttyó: Én más vagyok.

Simon: Mindenki más. Ha egyformák volnánk, nem létezne zene. Ha minden hang egyforma lenne, semmit nem hallanánk. Ha nem volnának színek, semmi nem látszana. Ha egyformák lennénk...

Suttyó: ...háború sem volna!

Simon: De nem lenne béke se. Nem létezne a világon semmi. (Kuksihoz) És holnap se volna.

Kuksi: Az nagyon rossz lenne!

Simon: Ha valami nagyon fáj, vagy annyira szép, hogy azt már nem lehet szavakkal kifejezni..., akkor azt az ember zenével mondja el.

Kuksi: A holnapot?

Simon: Mindent. Bármit, aminek lennie kell.

Szeplős: És te tudsz úgy beszélni, mi?

Simon: Valamikor tudtam. Csak elfelejtettem. De ti még most is tudtok. És lehet, hogy töletek újra megtanultam.

Szeplős: Hülyeség. Én még soha nem beszéltem zenét.

Simon: Hát ez mi? (Lejátssza a banda füttyjelét)

Szeplős: A morva életbe! Ez a mi füttyjelünk!

Kuksi: (elkenődve) Ez a holnap?

Simon: Ez a zene, fiam. (Játszani kezd.)

No. 15. A ZENE

Simon: Lehet egy dal, vagy ritmus, vagy zaj,
Egy árva hang, egy jel.
A zene, az kell, hogy ne vesszünk el,
Hogy mégse adjuk fel.
Mert a jó, a rossz csak szó, olyan ami sokszor változó
De egy ismerős hang az megmarad,
Máris érzed hogy védve vagy.
A dal egy biztos hely

Simon, Suhanc, Hosszú: A zene az kell, mert körülölel
és nem vesszünk majd el.
Ha van elég szív, az sokat segít
már úgysem adjuk fel.
Köztünk minden ember más
Különös és sokfajta szokás,
de hogy éjjel mindenki álmodik,
nagy bajt nem csinál hajnalig
ebben egyformák.

Mindenki: Mert van aki csak néz és van aki beszél
és van aki segít, hogyha kimerültél.
Mert mindenki erős és életrevaló,
de van, aki csak árva és sose volt jó.
Ami fontos, az, hogy úgy legyen,
Az, hogy mindenki másmilyen.
A zene is csak ettől igaz s a dal csak így lesz szép.

Itt mindenki tudós, mert mindenki figyel
és van aki majd játszik és sose nő fel.

De van aki majd ír és lesz aki zenél
és van aki bátran és okosan él.
Ami fontos az hogy úgy legyen
az hogy mindenki másmilyen
a zene is csak ettől igaz s a dal csak így lesz szép.

Ficsúr: (Jön) Ti meg mit zingöltök? Zeng az egész környék! Zaba volt? Az én részem hol van?

Hosszú: Többiek?

Ficsúr: Mi ez? Szalonnabőr? Nekem nem hagyatok? (Elveszi Szeplőtől, fal.)

Szeplős: A morva életbe...

Hosszú: Kérdeztem valamit, Ficsúr! Hol a Professzor? Hol a Csóró?

Ficsúr: (Eszik) Iskolában.

Pötyi: Iskola?

Ficsúr: Ráfér a hülye bátyádra. Ott majd kitanítják. Többet nem hagyja magát elkapni a marha.

Hosszú: Ficsúr!

Ficsúr: El lettek kapva, na. Bezárták őket az iskolába.

Pötyi: Iskola?

Simon: Volt. Valamikor. Most benzinraktár.

Ficsúr: (Simonra) Ez meg mit keres itt? Miatta pofozzák hülyére őket.

Pötyi: Pofozzák?

Simon: Miattam?

Szeplős: Kiverik belőlük, hogy hol dekkol a banda.

Hosszú: Gyerünk, cuccolni! Lelépünk innen!

Suhanc: És mi lesz azokkal? Mi lesz Csóróval és a Professzorral?

Simon: (Suhancnak) Hagyd csak! Igaza van. A fölösleges holmit hagyja el az ember. Barátság? Tisztesség? Netán jellem? Az ilyen koloncok csak útban vannak.

Ficsúr: Korog a hasam, ez meg prédikál itt? Akasszuk fel és tûnjünk a francba!

Hosszú: Neked kuss van, Ficsúr. Te hagyta őket a szarban.

Ficsúr: Mit csináltam volna? Többen voltak. Ilyenkor olajra. Vagy nem ez a jelszó?

Hosszú: Senkijük nincs, csak a banda.

Ficsúr: Mi van? Érzékeny vagy?

Suhanc: Csak mi vagyunk egymásnak, nem igaz, Hosszú?

Ficsúr: Úgy dumál, mint valami szerelmes lúvnya.

Hosszú: Na most hallgass. (Simonhoz:) Hé, te!

Simon: Tessék?

Hosszú: Maga... mit csinálna?

Simon: Én tudom, hogy mit csinálnék.

Suttyó: (cikizi) Zenélne.

Hosszú: Kuss!

Simon: De hogy te mit csinálsz, azt neked kell tudnod.

Ficsúr: Ne törődj senkivel, Hosszú. Igazad van. Húzzunk innen sürgősen a francba!

Többen: Úgy van!

Hosszú: Lemegyek értük.

Ficsúr: Hülye vagy?

Szeplős: Hosszúkám, ne menj le! Téged is elkapnak!

Hosszú: Ki jön velem?

Kuksi: Én!

Suttyó: Nézd, a kis banga! Azt hiszed, bátrabb vagy? Majd én megyek, Hosszú! Engem vigyél!

Többen: Engem! Én is megyek!

Suhanc: Én is megyek!

Hosszú: Nem! Te itt maradsz! (Félre vonja) Ha nem jönnek vissza, mondd meg az Öregnek, rábírom a bandát. És téged is... rábírlak. Vigyázz magadra!

Kuksi: Hosszú! Kész a csapat!

Hosszú: Igen, kész a csapat. Pedig úgy kezdtük, mint egy tolvajbanda. Egyikőnk se gondolt a másikra. (Kuksihoz:) Amikor te rám akaszzkodtál, Ficsúr azt mondta...

Ficsúr: Sok a rizsa! Menjünk inkább, ha mind azt akarja... (Zaj, lelkesedés)

Hosszú: Nem jöhet mindenki!

Ficsúr: Most miért? Há' most mi van? Mondtam, hogy nem tehetek róla. Ismerem lenn a járást. Majd mutatom az utat...

Hosszú: Szeplős, Sutyi, Bálint! Ti jöttök velem! A többiek örködnek! (Jelentőségteljesen kezét nyújt Ficsúrnak) Ficsúr! (Üdvívalgás, Ficsúr is megy)

Kuksi:(Pötyinek:) Nem szabad félni! Indulhatunk!

Hosszú: (Kuksinak) Te is itt maradsz! Tudod, kell egy férfi, aki megvédi őket.

Kuksi: Igenis! Értettem! Pötyi! Add ide a kezéd!

Pötyi: Minek?

Kuksi: Megvédelek! (Hosszú vezetésével elindulnak. (ZENE. FORDUL A SZÍNPAD))

4. kép (ISKOLA)

Egyenruhás: (Professzorhoz, szótár a kezében) Szóval, mi ez?

Professzor: Szótár.

Egyenruhás: És minek ez neked?

Professzor: Szót érteni, kérem.

Egyenruhás: Az ellenséggel?

Tanító: Hagyd a fenébe, főhadnagy. Mégiscsak kölykök.

Egyenruhás: Az írmagját is, a sok tolvajnak!

Csóró: Én nem vagyok tolvaj. Én más vagyok.

Egyenruhás: Nézd a kis koszosat! Szóval, más vagy! Helyes. Akkor beszéljünk másképp. Hol a többi?

Csóró: Csak mi vagyunk ketten.

Egyenruhás: Hülyének nézel? (Professzorhoz) Hol dekkol a banda?

Professzor: Milyen dekkol?

Egyenruhás: Te se tudod?

Csóró: Ő sem!

Egyenruhás: Gondolkodjunk együtt. (Pofon vágja Csórót) Te jössz! Én már gondolkodtam. Üsd meg! Nem hallottad? (Csóró gyenge pofont ad.)

Professzor: Gondolat nem így van. Nem ezt jelent.

Egyenruhás: Na majd én átírom a szótárakat! Az egyik "gondolkodik"! A másik "művészlélek"! Mocskos gazemberek! (Megragadja, viszi őket.) Lógni fogtok! Mindegyik másként, de lógni! (Rájuk zárja az ajtót.) (A szótárat odalöki Tanítónak.) Tessék. Nézd meg!

Tanító: Szép, régi szótár. Három nyelvű.

Egyenruhás: Égesd el!

Tanító: Nem fogok több könyvet elégetni

Egyenruhás: Mi van? Megint érzékenyre ittag magad? Barom! ...Katonaszökevény, aki mindenhez gyáva... Egy szavamba kerül és téged is felkötnek.

Tanító: Ide figyelj, Vince! Neked is tudnod, hogy ennek a háborúnak már...

Egyenruhás: Minek van vége?

Tanító: Neked is abba kéne hagyni.

Egyenruhás: Hát vedd tudomásul, hogy én nem adom fel! Soha! Megértetted? (Kopognak) Bújj be!

Hosszú: (belép. Karján karszalag, kötélén híz valakit, még nem látszik.) Erőt, egészséget a hős bajtársaknak!

Egyenruhás: Na mi van? Mit akarsz?

Hosszú: Jelentem, elkaptam ezeket. Na, gyerünk befelé! (Behúzza őket) Gyerünk már!

Egyenruhás: (Tanítónak) Na látod, amíg ilyenek vannak, az eszme nincs elveszve. (Hosszút kínálja Tanító üvegéből.) Igyál, testvér, megérdemled. (A gyerekeket meglöki az ajtó felé) Ti pedig ezt! Előlegbe! (Ficsúrhoz) Ne nézz hátra, te! Oda, befelé! (Hosszúhoz) Kettő már van az ajtó mögött. Szépen gyűlnek. Mozgás, tetvesek!

Hosszú: ("Megrúgja" Ficsúrt) Nem hallottad? (Egyenruhást meg akarja ütni, amint az az ajtót behúzná, de – mert visszafordul – szalutál neki.)

Egyenruhás: Jól van, testvér, jól van! (Indul bezárni az ajtót.)

Hosszú: (Meglöki, maga is utána megy.) (Bent ütések hangzanak, majd nyílik az ajtó s Hosszú után mind kijönnek.)

Szeplős: Ezzel mi legyen? (Tanítóra mutat)

Hosszú: Zárjátok be ezt is.

Professzor: Ön moman, szilvuplé.

Hosszú: Mit akarsz?

Professzor: (Tanítóhoz) Mőszijő! Permetté vu?

Tanító: (részeg félálomban) Keszko vu vulé?

Professzor: Mon vokabülér.

Tanító: Sze votr?

Professzor: Ui.

Tanító: (odaadja a szótárat) Voálá.

Professzor: Merszi boku.

Tanító: Szan fe rien.

Szeplős: A morva életbe! (És elindulnak.)

Hosszú: Na jól van. Irány, a kastély!

Tanító: Orővoár!

Többen: Orővoár! (Mind el. FORDUL A SZÍNPAD)

5. kép

(KASTÉLYBELSŐ. Simon és a gyerekek takarítják a kastélyt. Füttykórus.)

Simon: Hamis! Nem halljátok? Hamis!

Kuksi: Nem megy jobban.

Simon: Nem szabad földni, kölyök. Próbáld újra. Majd meglesz az a csavargó dallam. (Folytatódik a füttykórus és rendcsinálás.)

Pötyi: (Halom papírból felemel egyet.) Ez te?

Simon: Igen. Az én. Voltam. Valamikor. Ez egy plakát, tudod? (Mind odafigyel.)

Kuksi: Mi az a kezében?

Simon: Ez? Varázspálca.

Kuksi: Akkor te nem is tolvaj vagy, hanem bűvész.

Pötyi: (Másik plakátot vesz fel.) Ez mi?

Simon: Tudsz olvasni? Várj csak. Azt mondja... Városi operaház. Díszhangverseny. Vezényel: Simon Péter.

Kuksi: Mi az a hangverseny?

Suhanc: Az egy gyönyörű dolog.

Simon: Nézzenek oda! Suhanc úr nem csak a Bibliát olvasta, azt is tudja, mi az a hangverseny!?

Suhanc: Bérletünk volt. Anyámék kéthetente elvittek az Akadémiára. Azt szerették volna, ha én énekesnő... (hirtelen elhallgat)

Simon: Na folytasd!

Kuksi: Hiszen te fiú vagy!

Simon: Nem egészen.

Suhanc: Honnan tudja?

Simon: Látok a szememmel.

Kuksi: Ezt nem értem. Hát nem Suhanc a neved?

Suhanc: Nem.

Kuksi: Hanem mi?

Suhanc: Éva.

Pötyi: Éva!

Kuksi: Nem baj! Legyél a nővérem! Aztán feleségül veszek.

Simon: Ahhoz a Hosszú úrnak is lesz még egy-két szava, ha jól sejtem. Meg egyébként is. Előbb fel kell nőni, kitanulni valami mesterséget.

Kuksi: Én karmester leszek! Vagy mozdonyvezető.

Simon: Rokonszakma. (Pötyihez) És te mi leszel, ha nagy leszel?

Pötyi: Hát én... balerina.

No. 16. MI LESZEK, HA NAGY LESZEK

Hipp-hopp, meghajlok, s máris tapsoltok,
Hipp-hopp, ugrálok, majd csodálkoztok.
Lesz egy új szoknyám és majd bámulhattok rám,
Vár egy óriási színpad,
Rúzzsal festem ki a szám.

Kar: Zsipp-zsupp, minden jut, minden bőven jut.
Zsip-zsup, megkapjuk, jól beoszthatjuk.
Lesz egy új szoknyád, és csak bámulunk majd rád.
Vár egy óriási színpad és a lámpafényben ott vagy.
Rúzzsal fested ki a szád. Bizony.

/zene/

Áhítat és főhajtás, izgalom és felhajtás.
Úgy fogadnak, mint egy jó királyt.
Ünnepelnek, kérdeznek, mindenütt fényképeznek,
Az öltöződbe ömlik a virág.

Egy főúr, az jó nagy úr, az tudja piszkosul:
Sötét szmoking és nyakkendő, az mindig boldogul.
Hogyha ízlett az ebéd, rakja már a számládat elé.
Kirázza minden pénzed gyorsan,
Aztán elrakja, és jól van.

Mindig lesz borraivaló.

Főúr, az jó nagy úr, az tudja piszkosul:
Sötét szmoking és nyakkendő, az mindig boldogul

(zene)

Áhítat és főhajtás, izgalom és felhajtás,
Úgy fogadnak, mint egy jó királyt.
Az étlapot, ha elkérem, az árat majd nem nézem,
De krumplit nem fogyasztok, mert az árt...

Írtam, rajzoltam, jól kigondoltam,
Kalapáccsal, kulcsokkal össze is raktam.
Mert minden mozdony szép,
Kívül a füst, belül a gép
És csakis én tudom, hogy hol van
És már indítom is gyorsan

Írtam, rajzoltam, jól kigondoltam.
Kalapáccsal, kulcsokkal össze is raktam.
Mert minden mozdony szép,
Kívül a füst, belül a gép.
És csakis én tudom, hogy hol van
És már indítom is gyorsan,
Aztán mozdulhat a kerék.
A robogó kerék.
Mozdul már, Indul már,
A kerék, forog még, a kerék
Robog és vágat majd velünk a gép.
Az a gép, az a gép.

Simon: (Suhanchoz) Vigyázz rájuk!

Éva: Hova megy?

Simon: A dolgomra.

Éva: Pálinkát akar, mi?

Simon: Nem akarok inni. Soha többet... Nem bízol bennem?

Éva: Felőlem, ihat...

Simon: Ne félj, sietek vissza. *(El. Megjönnek Hosszúék, örömrivalgás, Pötyi Professzor nyakába borul.)*

Kuksi: Csóró! Csórókám!

Csóró: (Meghatottan) Na, mi van kis banga? Csak nem hiányoztam?

Kuksi: Kuksinak hívnak.

Csóró: Jól van, Kuksi, jól van.

Hosszú: Minden rendben, Suhanc?

Kuksi: Nem Suhanc! Éva!

Csóró: Éva?! (Éva átöleli Hosszút, csókolóznak. Döbbenet.)

Szeplős: A morva életbe! Nem megmondtam? Ugye, hogy megmondtam?

Éva: (Hosszúnak.) Az öreg jött rá.

Ficsúr: Mi? Tényleg csaj vagy?

Suttyó: (Füllent.) Én már régen tudtam. Csak nem mondtam.

Hosszú: Az öreg hol van?

Suhanc: Elment.

Hosszú: Az istenit!

Ficsúr: Megdugott és olajra lépett, mi? (Hosszú pofán vágja, verekedés némán, majd amikor Éva közéjük áll, elhajtja őt és mondja:) - A zene az kell, hogy ne adjuk fel! Na! Mi van majmok? Most zingöljete! Holnap úgyis megdöglünk. (Hosszúhoz) De te most döglesz meg! (Tovább verekednek s közben Hosszú csákánnyal támad, de Éva közéjük áll)

Éva: (Felsikolt.) Hosszú!!! (Dermedtség. Hosszú leáll.) Visszajön... az öreg... Megígérte.

Ficsúr: (Mintha misem történt volna) Na, persze. Amit az ilyen vén szeszakázánok megígérnek egy bigének...

Hosszú: Lenn a faluban tudják, hogy itt vagyunk. És most, hogy az öreg elment... Még azt hiszik, mi nyírtuk ki.

Ficsúr: Mondtam én, hogy inkább olajra...

Mind: Igaz! Úgy van!

Hosszú: Nem fogunk örökké menekülni. *(Megint helyeselnék.)* Felkészülünk az ostromra... Mozgás, mintha élnének!

Szeplős: De mit csinálunk, ha mégis fel tudnának jönni?

Hosszú: Megfésülködünk... aztán meghalunk... *(ZENE INDUL)*

No. 17. HOSSZÚ DALA

Kiköptél minket, aztán kész,
Szívünkhöz tartják most a kést.
Esélyünk nem volt semmi, hagytál így elveszni,
Hát ha tetszik, akkor nézd!
Nem adtál ingyen semmit még,
Fizettünk százszor mindenért.
Hazudtál szóval, tettel, mondtad: jobb lesz egyszer.
Mért hagytál el? Semmi nem lesz. Ez már itt a vég.

Gyere, nézd, hogy kész a sorsunk, nincs több szó.
Gyere, nézd, ahogy elvérzünk, óh
Gyere, nézd, milyen óriás lett az ellenség,
Gyere, nézd, ilyet nem láttál még.

Nem segítettél! (Fordul a színpad)
Kilöktél és cserben hagytál,
Ha vártunk, mindig elbújtál,
Hazudtál szóval, tettel, azt mondtad, jobb lesz egyszer.
Mért hagytál el? Semmi nincs, csak szégyen és halál.

Gyere, nézd, hogy kész a sorsunk, nincs több szó. (Fordul)
Gyere, nézd, hogy elvérzünk, óh
Gyere, nézd, milyen óriás lett az ellenség,
Gyere, nézd, ilyet nem láttál még.

Itt van, itt van.

Én mindent megpróbáltam. Így van. Így van.

Csodát még nem láttam. Mégis egyszer szólhatnál, óh
Csak egyszer szólhatnál: Elég!

Mért van? Mért van?
Kilöktél, cserben hagytál.
Így van. Így van.
Hazudtál és csaltál. Mégis egyszer szólhatnál,
Óh, csak egyszer szólhatnál: Elég!

Mért van? Mért van?
É mindent megpróbáltam, így van , így van!
Csodát még nem láttam, mégis egyszer szólhatnál,
Óh, csak egyszer szólhatnál: Elég!

Eltaszítottál, cserben hagytál
S ha hívtunk téged, mindig elbújtál.
Akkor itt az életünk, hát vedd el!
Azt hazudtad, jobb lesz ezzel,
Jobban élhet majd az ember,
De semmi nincs, csak szégyen és halál! (Fordul a színpad)

6. kép (KASTÉLYKÜLSŐ)

Egyenruhás: Melyiktek a főnök?

Sofőr: Talán az a kese.

Hosszú: Nem vagyok kese!

Egyenruhás: Hát persze, hogy te. Nem baj, veled amúgyis van egy kis elszámolnivalóm, „bajtárs”. Na. Gyere csak ide! Közelebb! Olvasd! Nem én írtam! Ez egy rendelet! Ez vár rátok! Ez vár minden koszos csavargóra.

Hosszú: (összegyűri, eldobja a papírt)

Egyenruhás: (Gyomron vágja Hosszút) Mi van? Nem tudsz olvasni?

Éva: De tud! Csak nem akar!

Egyenruhás: Nézd már! Kurvád is van? Összejöttetek, mi?

Hosszú: Hozzá ne merjen...

Egyenruhás: Szép kis vezér! Csúszik itt a porban. Állj fel! Azt mondtam, felállni! Na, szedjétek össze! Na, figyelj mocsok. Nekem személy szerint semmi bajom veled, tőlem elmehetnél, és a társaid is, mind elmehetnétek, de a törvény, koszosok, a törvény az szent dolog. Itt ez a rendelet. Azt írja... akinek nincs állandó lakhelye... ez vagy te, akit rabláson, fosztogatáson érnek, ez itt mind ti vagytok, ugye ebben a kastélyban... az a statáriális bíróság... ez én vagyok, ugye... tanúk jelenlétében... no, ezek az urak... rögtönítelő tárgyalás után...

Professzor: Tárgyalás! Kell tárgyalja!

Egyenruhás: Nézd, az okos fiú!

Professzor: Kell kihallgatja, eljárás, szótértve...

Egyenruhás: Meglesz, minden meglesz. Mi betartjuk a rendet. (Hosszúhoz) Ki az apád?

Hosszú: Talán te vagy az, te görény.

Egyenruhás: Még egyszer megkérdem. Ki az apád?

Hosszú: Állami Javító Intézet.

Egyenruhás: Miből éltél?

Hosszú: Az államból. Amíg szét nem lőtték.

Egyenruhás: (Suttyóhoz.) Hát téged hogy hívnak, koszos?

Suttyó: Suttyó. Súttyónak hívnak. Nem vagyok koszos. Egye hete fürödtem.

Egyenruhás: Velem ne pimaszkodj! A nevedet kértem. Azt, amelyiken otthon hívtak.

Suttyó: Pityu. Pityukám. De főképpen: Pityu. Aztán: ratatatata.

Egyenruhás: (Csóróhoz.) Te miért nem vagy otthon?

Csóró: Mert csak egy gödör van a házunk helyén.

Egyenruhás: Szüleid? Miért hagytak elbitangolni?

Csóró: A nyanya bent maradt a gödörben. Csak a keze látszott ki. Így valahogy. (Mutatja.) Nem. Így álltak az ujjai.

Egyenruhás: (Ficsúrhoz.) És te azzal a hülye képeddel? Hogy kerülsz ide? Van anyád?

Ficsúr: Volt.

Egyenruhás: Apád?

Ficsúr: Az is, biztosan.

Szeplős: Nem is egy, mi?

Egyenruhás: (Szeplőshöz.) Na és te? Apád, anyád? Szóalj már meg!

Szeplős: Akasszuk fel! Azt mondták... a katonák. Pedig ő is katona volt.

Egyenruhás: Hazug disznó!

Szeplős: Felhúzták a gerendára.

Egyenruhás: Fogd be a pofád! (Professzorhoz.) A te apád, nagyokos?

Professzor: Nem nagyokos. Nagykövet.

Egyenruhás: Nagykövet. Ja! Én meg a pápa vagyok. Elég volt. Hazátlan bitangok. Betörés közben tetten érve...

Simon: (előlép) Nem történt betörés.

Egyenruhás: Na nézd csak, művészem! Megjöttünk végszóra? Maga is kussolhat, ahogy eddig tette. Elbújni egy romba, amíg mások harcolnak! Vége a cirkusznak. A törvény nevében vádat emelek...

Simon: Ki mer itt vádolni? Maga? (Polgárörökhöz.) Vagy maguk? Vagy én? Igaza van. Én gyáva voltam. Azt hittem, lehet külön békét az Istennel... Ez az én bűnöm. Rendben van. De mi a bűne a vádlottaknak?

Egyenruhás: A rendelet feketén fehérén megírja...

Simon: Nem ők csinálták a háborút, de a háború hajtotta ki őket az országútra. Milliányi éhes gyerek bitangol Európa-szerte. Nincs mit enniük, nincs hol aludniuk. Azt se tudják, mi a szeretet, mi a zene. Ha van vádlott itt, ezen a helyen, akkor mi vagyunk azok valamennyien.

Egyenruhás: (Polgárörökhöz.) Mi van? Nyissátok ki a szátokat! Miért hallgattok?

Simon: Tudják, hogy igazam van.

Egyenruhás: Nincs igazság, csak erő van, jog van és törvény van. És a törvény világosan kimondja...

Simon: (közbevág) Csavargó az, akinek se foglalkozása, se otthona. Jól mondom?

Egyenruhás: Jól mondja.

Simon: A vádlottak foglalkozása az, hogy gyerekek. Az otthonukat szétverte a háború.

Egyenruhás: Tehát nincs otthonuk!

Simon: Ha maga ragaszkodik a törvény betűjéhez...

Egyenruhás: Igenis ragaszkodom! A törvény az egyetlen dolog ebben a rohadt felfordulásban, amihez igenis ragaszkodni kell!

Simon: Amíg paragrafusok szabják meg az emberi szabadságot, addig mi is paragrafusokkal védjük meg magunkat. Tessék. Most írták alá a városban. Olvassa! (Átad egy papírt.) Ez a domb, a szikla, a kert, a kastély, minden, ami az enyém volt, mostantól az övék. Nézze meg jól, pecsét is van rajta. Ezek a koszosok mától itt már otthon vannak. Én vagyok a vendég, a

csavargó, a bandita... Van még valami kérdeznivalója (A gyerekekre mutat.) az uraktól? (A gyerekekhez.) Mi van nem is örültök? (Éva jön, karjában a véres fejű Kuksi.)

Mind: Kuksi!

Simon: (Átveszi. Indulatosan) Tessék, itt van...

Éva: Meglőtték.

Simon: Látja? Ez a maga rendje...

Egyenruhás: Kérem, én csak a kötelességemet...

Simon: Elég volt az ilyen kötelességből, törvényből, rendből, elég! Takarodjon!

Egyenruhás: (Polgárörökhöz.) Fogjátok le! Ez parancs.

Simon: Menjen innen!

Egyenruhás: Micsoda?

Valaki: Jól hallotta.

Paraszt: Takarodjon!

Másik: Vigye a sofőrjét is!

Sofőr Én soha nem értettem egyet a főhadnagy úrral. Én csak kényszerből, kérem, én csak parancsra...

Egyenruhás: Jól van. Visszajövök. De nem egyedül. Lógni fog az egész banda. (el.)

Sofőr: Ha visszajön, beleeresztek egy sorozatot.

Kuksi: Nem! Nem szabad... lőni.

Hosszú: Kuksi!

Ficsúr: Ne halj meg, pipikém!

Szeplős: Kuksi!

Kuksi: (Mosolyogni próbál) A morva életbe...

Simon: Lázás. Forró a kis teste.

Pötyi: Fiú nem meghal.

Kuksi: A babám. A babámat... (Éva odaadja)

Hosszú: Megmarad? (Simon nemet int.)

Kuksi: A babám... tied... (Pötyinek adja.) Fiúk nem szoktak babával...

Pötyi: Játshat, fiú is játszhat.

Kuksi: Sötétben nem lehet...

Éva: Hol van itt sötét?

Kuksi: Tudom már, tudom.

Simon: Mit tudsz kisfiam?

Kuksi: Fütyülni...

Simon: Nem szabad. Most nem szabad. Majd, ha meggyógyultál. Jó?

Éva: Majd holnap.

Kuksi: Mikor lesz holnap?

No. 18. KUKSI HALÁLA

Odakint most szörnyek járnak,
Betakarlak, bújj most el.
Az a baj, hogy nőnek az árnyak,
Feketén a falról néz a félelem.
Árnyék a félelem,
Hát fogd erősen a két kezem
És holnap játszhatsz majd velem.
Csak lenne reggel már!

A maci végre alszik szépen,

Most is jókat álmodik éppen.
Tüzet ont a homlokod, érzem,
Apa tudja: várod őt, hát visszajön,
Biztos, hogy visszajön és akkor aztán majd lesz öröm.
A szomszéd lány is visszajön.
Csak lenne reggel már.
Nem szabad félni! (4×)

Odakint még szörnyek járnak
Nem akarnak tűnni az árnyak.
Téged most a csillagok várnak.
Ne felejtsd el: azt álmodtad, hogy szeretsz,
Azt mondtad, úgy szeretsz, mint senkit még.
A fiam lehetsz.
Hát így lesz már és vége lesz majd minden rossznak.
Nem szabad félni! (4×) (A szín elsötétül.)